

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 215

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΔΕΙΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μέν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰκῆς Σοφοκλέους, οὗρου τῆς ἡν ὁ Ἄριστος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1883.

Πῶς ἤρχισε καὶ πῶς ἐτελείωσεν ἡ σύνοδος αὕτη! Περιδε-
εις καὶ ἀσθμαίνοντες ἐβλεπον οἱ κολυμβηταὶ μακρόθεν τὴν πα-
ραλίαν, ἠσθάνοντο τὴν κατάπτωσιν τῶν ἰδίων δυνάμεων καὶ
τὴν ἐπίμονον ὁρμὴν τῶν κυμάτων καὶ μόλις εἶχον τὴν ἐλπίδα
ὅτι θὰ φθάσωσιν εἰς τὴν ξηρὰν γυμνοὶ καὶ ριγῶντες. Ἐξαίφνης
διήλθεν ἐνώπιον αὐτῶν τὸ πορθμεῖον τοῦ Χάρωνος, ἀνῆρπασε
τοὺς βυθιζομένους, ἀνεξωγόνησε τοὺς ἀγωνιῶντας, ἐνέδυσσε
τοὺς γυμνοὺς, ἐθέρμανε τοὺς ριγῶντας καὶ ἐπκνέφερε τὴν
χλεύην καὶ τὴν ἀλαζονείαν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πρότερον ψο-
φοδεῶν ἡμῶν ὑπουργῶν. Ἀπὸ τῆς κερκίας τοῦ Χάρωνος ἀ-
πήγγειλεν ὁ πρωθυπουργὸς τὸν πάντων ἀκαταμαχητότερον
αὐτοῦ λόγον, ὅστις μόνος διεσκόρπισε καὶ παρέλυσσε τὴν ἀν-
τιπολίτευσιν. Τοιοῦτοτρόπως καὶ ὁ ἐπὶ σφαγὴν ἀγόμενος βοῦς
λύει πρὸς καιρὸν τὰ δεσμά του καὶ ἀνταλλάσσει τὴν ταπεινὴ-
τητά του με βιαστικότητα καὶ πλήττει τὸν κρατοῦντα τὴν μάχι-
ραν καὶ φεύγει ἐλεύθερος πρὸς καιρὸν καὶ ἀκατάσχετος. Ἄλλ'
ὁ βοῦς εἶνε βοῦς καὶ μετ' οὐ πολὺ θὰ συλληφθῇ καὶ θὰ δε-
σμευθῇ, ἡμεῖς δὲν ἀνησυχούμεν διὰ τὴν βραδύτητα καὶ ἡ κοι-
ωνία πρέπει νὰ μάθῃ νὰ δπλίζεται με ὑπομονὴν καὶ νὰ εἶνε
σταθερωτέρα εἰς τὰ συναισθήματά της. Ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις
ἐκέρδιζε τὴν νίκην, ἐὰν ἀπεδιώκετο τὸ τραπεζιτικὸν ὑπουρ-
γεῖον, ἡ βραχυχρόνιος ἀνακούφισις τῆς κοινωνίας δὲν θὰ ἦτο
ἔξω τῶν μαθημάτων τὰ ὅποια ἀναμφιδόλως θὰ ἀντήσῃ ἐκ
τῆς τορικῆς παντοκρατορίας τῶν ψευδαναμορφωτῶν. Μάθετε
νὰ περιμένητε.

ΤΡΙΚΟΓΓΗΣ.

ΣΚΝΙΠΕΣ

Ἡ 25 Μαρτίου ἐφίτος ἔπρεπε νὰ τελεσθῇ μετὰ πολὺ
μεγαλειτέρως λαμπρότητος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, διότι κατὰ
τὴν αὐτὴν ἡμέραν συνέπεσε καὶ ἡ λήξις τῶν ἐργασιῶν τῆς
Βουλῆς, οἱ δὲ ὑπουργοὶ ἠλευθεροῦντο ἀπὸ τὴν παρουσίαν
τῶν βουλευτῶν. Ὡστε δὲν ἐωρτάζετο μόνον ἡ ἀνεξαρτησία
τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ Τρικοῦπη.

Νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ τὸ ἐξῆς, μαρτυροῦν περὶ
τοῦ ποιῶ τῆς ἀναμορφωτικῆς κυβερνήσεως.

Ἐψήφισαν τὸν φόρον τοῦ καπνοῦ, τὸν φόρον τοῦ οἴνου καὶ
ἄλλο ἐπέβάρυνε τὸν πτωχὸν λαόν. Μόλις ἦλθεν ἡ σειρά
τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων,
εἰ καὶ ὑπεβλήθη τοῦτο ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως, κατεψήφισαν
τὴν προτίμησίν του καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπουργοὶ!

Εἰς τὸ ἐμπόρευμά των δὲν θέλουν περιορισμούς!

Ἡ ἀμοιβαία συμπάθεια ἦτις ἐπικρατεῖ μετὰ τοῦ γηραιοῦ
πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ τινων καθηγητῶν τοῦ ἡμε-
τέρου Πανεπιστημίου βασιίζεται κατὰ μέγα μέρος καὶ ἐπὶ τῆς
συμπτάσεως ὅτι καὶ ἐκεῖνος καὶ οὗτοι εἰς τὴν αὐτὴν περίπτου
ἀρέσκονται τέχνην. Ὁ Γλάδστον εἶνε ὡς γνωστὸν ὑλοτόμος,
οἱ δὲ σοφοὶ καθηγηταὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς των γίνον-
ται καὶ ξυλοσχίσται.

Ἀξιοθαύμαστος εἶνε ἡ δραστηριότης μεθ' ἧς ὁ πρωθυπουρ-
γὸς Γλάδστον ἐπεδίωξε καὶ ἤγαγεν εἰς πέρας τὸν ἔρανον

ὕπερ ἀνδρῶσεως ἐν Δουδίνῳ ἀνδριάντος τοῦ καθηγητοῦ καὶ πρωτάνως τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου κ. Π. Κυριακοῦ. Ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς δὲν ὤκνησεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν τόσων ἐπισίμων πολιτικῶν αὐτοῦ ἀσχολιῶν νὰ ἐργασθῆ μετὰ ζήλου ὑπὲρ ἐπιτελέσεως μεγάλου ἔργου, τὸ ὅποιον πρόκειται νὰ γείνη ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς ἀίδιον τιμὴν τῆς ἐλληνικῆς εὐφυίας.

Ὁ Γλάδστον ἐδήλωσεν ὅτι ἀν' ἐκ τοῦ ἔρανου περισσεύσονται χρήματα, θὰ κατασκευασθῆ καὶ ὁ ἀνδριὰς τοῦ κ. Δαμαλά.

Τὸ χαριτωμένον μας Ἰπουργεῖον, ἀφοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀμαρτωλῆς ζωῆς του ἐπάθε πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, τελευταῖον προσεβλήθη ὑπὸ δεινοῦ Πλευρίτου.

Ἡ ἀτιμωτικὴ πρᾶξις τῆς ἐκδόσεως τοῦ ληστοῦ Πλευρίτου, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀποπομπῆς αὐτοῦ ὡς φαυλοβίου, γενομένη χάριν ταπεινῆς κολακείας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ἀπέδειξεν ὅτι τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς φιλοδοξίας τοῦ πρωθυπουργοῦ μας εἶνε τὸ νὰ κατορθώσῃ νὰ γείνη Ἄγγλος χωροφύλαξ. Μάτην ὁ κ. Ράλλης καὶ ὁ Στεφανίδης ὡς ἐμπειρικός προσεπάθησαν νὰ κόψωσι βεντούζαις. Τοιοῦτοι πλευρίται ἀρίνου ἰχθυὸς ἀλέθρια καὶ προετοιμάζουν τὸ στάδιον τῆς φθίσεως, ἐκ τῆς ὁποίας εἶνε πεπρωμένον ὡς ἐκ τοῦ ὄργανισμοῦ του ν' ἀποθάνῃ οἰκτρῶς τὸ παρὸν Ἰπουργεῖον.

Ἐκ τοῦ περιέργου τούτου ἐπεισοδίου τοῦ ληστοῦ Πλευρίτου καὶ τῶν περὶ ἐκδόσεω ἐν τῇ βουλῇ ρηθέντων ἐξηγώμεν τὸ ἐξῆς γνωμικόν.

Οἱ λαίποδοῦται εἶνε ὅμοιοι πρὸς τὰ βιβλία. Τόσον εἶνε διασημότεροι, ὅσα; περισσοτέρας ἐκδόσεις ἔχουσιν.

Αἱ συμπτώσεις ἐνίοτε εἶνε πολὺ περίεργοι.

Ἐπὶ τῆς μυστηριώδους πρωθυπουργίας τοῦ Τρικούπη, ἐκθέπεται ἀπὸ τῆς γῆς τὸ ἀγάλμα τῆς Ἰσίδος τῆς μυστηριώδους θεᾶς τῆς Αἰγύπτου. Μήπως εἶνε προφητεία ὅτι ἡ ἀνακαλυφθῆσι τὰ ἀπόκρυφα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ὁρου τοῦ πατρὸς τῆς Ὠφρας;

Χαρακτηριστικὴ τῆς ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἐπιπολαζούσης ἀμαθείας, εἶνε καὶ ἡ ἠλιθία καὶ χυδαία φαιδρότης ἧτις κατέλαβεν τινὰς τῶν κ. κ. βουλευτῶν κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ περὶ φραγκομακίου νομοσχεδίου, ὡς ἐάν ὑπεῖρηγέ τις μὴ ὑποκείμενος

εἰς τὸ νὰ πᾶθῃ τὰς φρένας! Ἄλλ' ἀντὶ νὰ γελάσωσιν οἱ ἀπολίτες τοὶ ἔπρεπε νὰ αἰσχυνθῶσιν ὅτι μετὰ ἡμίσεος αἰῶνος βασιλείας καὶ μετὰ τεσσαρτάκοντα ἐτῶν κοινοβουλευτικὴν ἀγυρτείαν οἱ δυστυχεῖς φραγκομακεῖς ἐν Ἑλλάδι εἶνε εἰσέτι τὰ θύματα τῆς βαρβαρότητος τοῦ ὄχλου καὶ τῶν καλῶν γήρῳ. Ἄλλ' ἐν φρονόμοις, ἐν κοσσοκομίσι, μίᾳ φυλακῇ, αὐτὰ δὲν εἶνε βέβαια ἀντικείμενα ἄξια τῶν μεγάλων συγχρόνων πολιτευτῶν, εἰς δὲν δύναται νὰ συγκινήσῃ παρὰ καμμία παράταξις περὶ ἰστανικῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀπελευθέρου λαοῦ ἢ περὶ παρασκευῆς ἢ περὶ ἐπιδείξεων τινῶν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἢ τὴν Πύνα.

Ἡ λήξις τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν θέλει συνεπιφέρει καὶ τὰ ἐξῆς; κωμικὰ ἀγαθὰ καὶ κακὰ:

Θὰ πάθωσιν αἱ ἐφημερίδες ἐκ τῆς φοβερᾶς νόσου τῆς ἐλείψεως ὕλης.

Θὰ ἀπαλλαγῶσιν οἱ συγνάζοντες εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἀποδείξωσι περιφραστικῶς ὅτι ἀναγινώσκουσι τακτικῶς τοὺς ἐν τῇ Βουλῇ λόγους του.

Θὰ ἀπαλλαγῇ ὁ κ. Ψύλλας ἀπὸ τὴν μομφὴν τῶν ἐκλογῶν του ὅτι δὲν λαμβάνει συχνὰ τὸν λόγον.

Θὰ ἀτιμωθῶσιν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ὄχι ὀλίγοι πλακίωταις ὑποχρεωμένοι νὰ παρίστανται καὶ νὰ ἐπευφημῶσιν ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις.

Θὰ ὑπερτιμηθῶσι τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων.

Θὰ διαρῦγαι τὸν κίνδυνον τῆς συνέχης οἱ συνεργάται τῶν ἐφημερίδων οἱ συντάσσοντες τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς καὶ πρὸ πάντων ὁ χαριτόδοτος κ. Μητσάκης.

Θὰ μεταβληθῆ εἰς Μουσεῖον ἡ γωνία «Πρωτῆ».

Θὰ μείνῃ διαθέσιμος ἡ κυρία Ροζοῦ.

Θὰ στενοχωρηθῶσιν οἱ Ἰπουργοὶ μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ἐπιναλάθωσιν εἰς τοὺς θεσιθῆρας «Ἄς φύγ' ἡ Βουλὴ καὶ βλέπομε».

Θὰ λάβῃ ἀνὰ χεῖρας τὴν ἡλακτέην ἡ Μοῦσα τοῦ Δημητρακίτη.

Θὰ γείνη εὐθῆμος ὁ κ. Καλλιγᾶς.

Θὰ ὑπερτιμηθῶσι τὰ τοαρούγια ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Θὰ πεινάσωσιν οἱ ἐν τοῖς Ξενοδοχείοις τῆς πρωτεύουσῆς συσσωρευθέντες φύλλοι.

Θὰ χορτέσῃ ὑπνὸν ὁ κ. Ζυγομαλάς.

Θὰ ἀδιαθετῆσῃ ὁ κ. Κασμάτης.

Θὰ συγνάξῃ εἰς τὴν μουσικὴν τῶν πλατειῶν ὁ κ. Σταμιώλης.

Θὰ εἰβῃ καιρὸν νὰ τελειώσῃ τὴν «κωμῆδιαν τῶν Ἀθηνῶν» ὁ δὲ Κᾶστρος κτλ.

ΚΟΛΧΙΤΗΣ.

ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ

ΤΙΣ Ο ΑΛΗΘΗΣ ΕΛΛΗΝ

Ἐν τινι φύλλῳ τοῦ προπαραελθόντος ἔτους ἐγράφομεν ἐπὶ λέξει τῆς «Δίαν δὲ σφαλεραί καὶ γελοῖαι ἰδέαι περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καταγωγῆς παρὰ πολλοῖς ἐπικρατοῦσι. Διότι πρὸς τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας πλησιέστερον ἡμῶν κείνται οἱ τὸ ἔργον ἐκείνων εὐδοκίμως καλλιεργούντες Εὐρωπαῖοι. Ὁ ἐκ Σκανδιναυῶν Τορβόλδσεν εἶνε ἀτυγκρίτῳ λόγῳ μᾶλλον Ἑλληνα τοῦ παρ' ἡμῶν μαρμαρᾶ καὶ τοῦ φιττακίζοντος τὰς θεωρίας τοῦ Βιεκελμάνου Λογιωτάτου.»

Ἄνομολογοῦμεν τὴν μεγάλην εὐχαρίστησιν μεθ' ἧς εἶδομεν ἐν τῷ Αἰῶνι τῆς παρελθούσης δευτέρας τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἀνωτέρω ἐν τῇ ἐξῆς περικοπῇ, ἣν ἀποσπῶμεν ἐξ ἄρθρου καθ' ὅλα ἀξιολόγου. . . «Ἑλληνα εἶνε οὐχὶ ὁ αἷματι, ἀλλὰ μὴ ζῶν τῷ πνεύματι τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς, ἀλλ' ὁ κατανοῶν τὸν Ἑλληνισμόν καὶ κατ' αὐτὸν βιών, ὡς ὁ Ἰσοκράτης ὠρίσατο τοὺς δυνεὺς Ἑλληνας. Τοιοῦτοι δὲ εἰσέτι δὲν ἀπεδείχθησαν οἱ Ἑλληνας τῆς καθ' ἡμᾶς γενεᾶς.»

Τὰ δύο κατὰ κείμενα ἐκφράζουσι μίαν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια εἶνε τόσον σωτήριος, ὅσον καταστρεπτικὸν εἶνε τὸ ψεῦδος. Ψεῦδος δὲ καὶ ὑποκρισίαν θεωροῦμεν ὅλας τὰς κομπορημονίας πατριωτικὰς δὴθεν ἐπιδείξεις τινῶν, αἵτινες εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀπὸ τινος ἐκορυφώθησαν, ὥστε φαίνεται ὡς ἀπολεσθεῖσα παρ' ἡμῶν πλέον καὶ αὐτὴ ἡ συναίσθησις τοῦ γελοίου.

Μέγα δὲ βῆμα πρὸς τὴν πρόοδον ἤθελον ποιήσει οἱ παρ' ἡμῶν ἐργολάβοι τοῦ πατριωτισμοῦ, ἐὰν κατώρθουν νὰ ἐννοήσωσιν ὅλην τὴν γυμνότητά μας. Ἀληθῶς ἐστερημένοι ὑλικῆς δυνάμεως, ἔθνικου πλοῦτου, ἐπιστήμης, τέχνης, βιομηχανίας, καὶ μηδεμίαν κατὰ τὴν γενεάν ταύτην, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Κ. Φιλήμων, ἀποδείξαντες ἀνωτέραν πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ἀρετὴν, ἔχομεν ὅλας τὰς ἀφορμὰς νὰ ὦμεν καθ' ὁλοκληρίαν μετριόφρονες. Ἀφοῦ δὲ ἀξιόϋμεν, ὅτι εἴμεθα ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων, ἃς καλλιεργήσωμεν τοῦλάχιστον τὴν γλῶσσαν, τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν τέχνην ἐκείνων. Ἄλλως τὴν μωρὰν ματαιότητά τινων ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων καταγωγῇ, ἔπρεπε νὰ ψυχράνη ὅπως οὐδὲν ἢ σκέψις, ὅτι τοιαύτη καταγωγὴ οὐδεμίαν ἀπεσόθησε τῶν καταστροφῶν καὶ τῶν ταπεινώσεων, ἃς ὑπέστησαν ἐπὶ διασχίλια ἔτη περίπου οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ταύτης.

ΜΕΛΙΚΟΣ

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς Τριπόλεως.

«Ἡ Τρίπολις, ὁ δμφαλὸς οὗτος τῆς Πελοποννήσου ἀκριβῶς διὰ τοῦτο περιεφρονήθη εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη.»

**

Ἐκ τοῦ Φάρου τῆς Μακεδονίας.

«Τὴν πρῶταν τοῦ παρελθόντος σαββάτου ὁ οὐράνιος θόλος ἦτο κατὰ μέλας καὶ ἐπιβλητικώτατος.»

**

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

«Ἡ αὐτὴ κατάστασις ἀμφιταλαντεύεται μέχρι σήμερον, ποικιλομένη ἀπὸ τοῦ ἑαρινοῦ ἡλίου πρὸ τῆς χιόνος.»

**

Ἐκ τοῦ Ἑλέγχου Πύργου.

«Δὲν ἀρμόζουσιν εἰς τὸν Πύργον, εἰς τὸν πλοῦσιον Πύργον, αἱ ἀγριαὶ φωναὶ τῶν μπακαλοπαίδων «Σαρδέλα μυρωδάτη», «ὦ κουκί! καὶ τὰ τοιαῦτα.»

**

Ἐκ τῆς Ἰριδος Βουκουρεστίου.

«Οὐ τοι συνέχθειν ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφρον. Ὁ ἡδύτατος καὶ τὸ μέλι τῆς ἀνεξικακίας ἀποστάζων στίχος οὗτος τοῦ Περικλεοῦς ποιητοῦ Σοφοκλέους, ἀντιστοιχεῖ κάπως πρὸς τὸ ἐξῆς, Κελτικὸν ρητόν: Honni soit qui mal y pense, ὅπερ δύναται νὰ μεθερμηνευθῇ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γλῶσσαν οὕτω: Ἐρρέτω ὁ κακίᾳ βουλόμενος. Τοιαύτην δ' ἐπιχειρῶν τις μετάφρασιν δὲν φοβεῖται νὰ διαπράξῃ δολοφονίαν τινα, ἔστω καὶ ἀνάμακτον, ἐκτὸς μόνον ἂν φέρῃ σφυρία καὶ πυράγρας καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἐργαλεῖα μετὰ τῶν δηλητηριωδῶν ὑλῶν, ἐξ ὧν συνετέθη τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο καὶ Ἠφαιστότευκτον ἐργαστήριον.»

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

(Ὁδὸς Σταδίου 14. Ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς.)

ΕΚΟΜΙΣΘΗΣΑΝ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά ὑφάσματα κομφά καὶ πρωτοφανῆ διὰ τὴν ἑαρινὴν ἐποχὴν.

Μεγάλῃ συλλογῇ διὰ κουστοῦμια ἑπτακοσίων χρωματισμῶν ὑφάσματα ἀμίμητα διὰ πανταλόνια, ζακέτας ρεδιγκότας καὶ ἐπανοφώρια, αἵτινα πωλοῦνται καί μὲ τὸν πῆχυν. Δαιμοδέται Haute nouveauté, φλανέλαι, λινοστολαί, μανδύλια μεταξωτά ὑποκίμια. Ἐν πᾶσι δὲ κομφότης, στερεότης καὶ εὐθηνία.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ